

РЕШЕНИЕ

№ 2818

гр. София, 26.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **14447** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на ЗД [фирма] срещу решение от 23.11.2012г. постановено по н.а.х.д. № 15286 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 3-ти състав. С решението си СРС, 3-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № Р-10-367/03.07.2012г. на Заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Застрахователен надзор”.

Наведените касационни основания са за постановяване на решението при неправилно прилагане на материалния закон, въведено от касатора като неправилно и незаконосъобразно и при допуснато нарушение на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. В касационната си жалба касаторът посочва, че при съставянето на АУАН е допуснато нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Твърди, че извършеното нарушение е маловажно и не е следвало да се налага административно наказание. Алтернативно се иска преквалифициране на наложената санкция, тъй като съображенията, че деянието е повторно били изложени за първи път в НП. Моли съдът да отмени решението.

Ответникът – чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба по

съображения изложени в писмени бележки. Моли съдът да остави жалбата без уважение и да потвърди решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна. Решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът след съвещание намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е приел, че по повод на подадена жалба от физическо лице е извършена проверка по документи, представени от дружеството и е установено, че на 17.11.2011г. е заведена щета във връзка с изплащане на застрахователно обезщетение за увредено МПС като на тази дата е направен и оглед на автомобила. В срок от 15 дена от представяне на всички доказателства дружеството е следвало да отговори, като постанови мотивиран отказ или изплати обезщетение. В конкретния случай срокът е текъл от датата на завеждане на щетата или дружеството е следвало да се произнесе до 02.12.2011г. Едва на 06.02.2012г. дружеството е изпратило на физическото лице отказ да изплати обезщетението. Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът е обосновал и правните си изводи, за да приеме, че жалбата е неоснователна и да потвърди НП.

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Настоящият съдебен състав възприема напълно установената от районния съд фактическа обстановка. Изводите на състава на Софийски районен съд съответстват на приложимия материален закон и се споделят и от настоящата касационна инстанция. След като деянието, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството е непроизнасянето по претенция в 15-дневен срок от представянето на всички доказателства, то осъществява състава на нарушение визиран в чл. 107, ал. 1 от КЗ. От доказателствата по делото се установи, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл. 107, ал. 1 от КЗ, поради което правилно е ангажирана и административно-наказателната му отговорност по чл. 319, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодексът на застраховането. Чл. 107, ал. 1 от КЗ предвижда максимален срок, в който застрахователят е длъжен да вземе решение по заведената щета, като определи и изплати обезщетение или мотивирано откаже изплащането му. Правилно е определено, от страна на СРС, че този срок е започнал да тече от датата на завеждане на щетата и е изтекъл на 02. 12. 2011 г. По делото безспорно е установено, че към дата 02. 12. 2011 г. не е налице произнасяне от страна на дружеството по редовно заведена щета и доколкото се касае за административно нарушение извършено чрез бездействие в рамките на задължението за определено действие в законоустановен срок, то след неговото изтичане е

осъществен състава на конкретното административно нарушение. Съдът намира, за неоснователни доводите, че не е спазен срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като 3-месечния срок за съставяне на АУАН започва да тече от откриване на нарушителя, което не е станало с подаване на жалба вх. № 91-02-215/26.01.2012г. а едва след изясняване на фактическата обстановка на базата на представените от ЗД [фирма] документи, което е станало последно с писмо вх. № 91-02-215 от 27.04.2012г. Считано от тази дата АУАН е издаден в срок. Неоснователни са и доводите, че едва с НП, дружеството е наказано при условията на повторност, тъй като такива данни не биха могли да бъдат посочени при установяване на нарушението, а едва при определяне на наказанието, което е от правомощията на административнонаказващия орган. В същото време, неоснователно е искането за намаляване на наказанието, тъй като същото правилно е определено в установения от закона минимум за повторност, доказателства за което са приложени по делото. Не са налице и условия за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Касационната инстанция намира, че степента и тежестта на извършеното от дружеството нарушение не дават основание същото да се определи като маловажно. Не се констатира наличието смекчаващи обстоятелства, за да може да се приеме, че административното нарушение на чл. 107 от КЗ се явява с по - ниска степен на обществена опасност. Действително е налице произнасяне по заявената щета, но то е близо три месеца след изтичане на законовия срок по чл. 107 КЗ и след подаване на жалба до ответника от засегнатото лице.

Не са налице съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, поради което соченото касационно основание не е налице.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.11.2012г. постановено по н.а.х.д. № 15286 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: